

Kesting als kwetsbare held

LIDWIEN FELD

Het enige frivole dat in de voorstelling plaatsvindt, is de opmerking dat het publiek wel naar huis kan gaan, dat het zaallicht aangaat en dat beide koorleden zich aan een dansje wagen op lichtvoetige jazzmuziek. Halverwege *Ajax* vindt dit uitstapje plaats, maar al gauw is het gebeurd met dit feestje. Er valt niets te vieren: het drama moet zich nog voltrekken over de Griekse held Ajax en met ferme passen koerst het verhaal naar zijn noodlottige einde.

In een heel bijzonder decor wordt deze Ajax in een co-productie van Toneelgroep Amsterdam en de Theatercompagnie gespeeld. Op een podiumbedekkende oplopende houten plankier, die als een berg voor je opdoemt, staat in het midden een ronde schacht. Het houten gevaarte bestaat uit golven, waardoor de spelers op het slagveld gedwongen zijn voortdurend hun evenwicht te bewaren. Om naar boven te klimmen moet je een aanloopje nemen, om af te dalen moet je voorzichtig manoeuvreren. Het is een prachtige metafoor voor de psyche van de partijen in de oorlog. De schacht zal op enig moment naar boven gaan als

een lift: dan blijkt zich in een glazen huis de waanzinnig geworden Ajax te bevinden, tussen de door hem afgeslachte schapen. In deze voorstelling is het decor meer dan een toegevoegde waarde; het is een evenwaardige partner in de voorstelling Ajax geworden.

De voorstelling vangt aan op het moment dat de nacht voorbij is dat Ajax (Hans Kesting) de kudde heeft afgeslacht, in de veronderstelling dat hij het Griekse leger te pakken had. Ajax is witheet nadat hem de eer is ontnomen om Achilles' wapenuitrusting te krijgen, als verdienste voor al zijn heldendaden. Odysseus heeft met slinkse streken ervoor gezorgd dat hij het spul heeft binnengehaald. Maar als Ajax zijn woede wil koelen op de Grieken, zorgt de beschermer van de Griekse leiders dat hij wordt getroffen door een vlag van verstandsverbijstering. De schaamte is nu te groot: het enige dat Ajax nog te doen staat, is een einde aan zijn leven te maken. Hij zal zich laten vallen in zijn eigen zwaard, hoeveel zijn vrienden en vrouw ook smeken om verstandig te zijn. Even lijkt hij mee te gaan in hun optie: dan wordt het feestje, voorbarig dus, gevierd.

Hans Kesting is een fenomeen.

De Griekse held Ajax snikt en schreeuwt, kust en klautert over dat podium - als enige - met ferme passen. Kesting is breekbaar in zijn gekweldheid en ontroerend in zijn gesleep met de dode schapen op het podium, die hij in een symmetrie aan beide kanten van het plankier legt. Kesting is een prachtig contrast met de pseudohelden, de legeraanvoerders die in maatpakken opkomen om te vertellen dat hij geen graf verdient. Waarbij de vraag opkomt: hoe gaan wij met onze helden om?

*Voorstelling: 'Ajax' door Toneelgroep Amsterdam/Theatercompagnie
Plaats: De Harmonie, Leeuwarden
Belangstelling: 250 bezoekers*